

ՅԱՅԻ

ԿՃՈՂՆԵՐՈՒ ԵՒ ԾԱՂՐՈՂՆԵՐՈՒ ՕՐԿԱՆ
ԵՒ
ԱԶԳ. ԵՐԳԻԾԱԲԱՆԱԿԱՆ-ՍԱՏԻՐԱԿԱՆ
Ծ Ա. Ղ Ր Ա. Թ Ե Ր Թ

Առ ամեն կը մերկացնէ, զսածք կը պատմէ, չեղածք կը նկատագրէ,
միու կ'երեւակայէ, կը ձաղիէ եւ . . . շարաւակելի:

Այս ամենը կը հաւաքի, կը դասաւուէ, կը խմբագրէ
ԴՐԻԳԱՐ Թ-ՊՐՈՊԵՐԱՆ (Բ. ԼՌՈՒԹԻՒՆԵԱՆ)

Հասցե՝ Դալաթիա, Գուրջունլու խան թիւ 7

27 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1908 ԵՐԿՐԻՇԱԲԹԻ 7

ԲԱՆԴԱԼՈՆՈՎ...

ՊԱՏՐԻԱՐՔ

Այս ալ պիտի իմանանք եղեր:
Կրսայ ձեր իշխին չերթալ, բայց
աւելորդ է կարծեմ ըսել թէ այս տե-
սակ բաները միշտ մեր իշխին կ'եր-
թան:

Եւ չէք կրնար բացայայտօրէն ո-
րոշել թէ մենք համամի՞տ ենք թէ
ոչ, բանդալոնաւոր պատրիարքի խըն-
դրին:

Մեր գործը խնդալ է:

Եւ ինչպէս կ'ուզէք որ չխնդանք,
երբ իմանանք որ թերեւ օրին մէկը
մեր պատրիարքները բանդալոնաւոր
պիտի ըլլան և ըսմոքինկով կամ ֆը-
րաքով պիտի պատրին:

Դուք չէք խնդար:

Բայց, այս բանին եթէ չխնդացող
մը կայ, ան ալ Սամաթիայի եկեղե-
ցական երեսիցաւան Տ. Արիստակէս
քն. Հիսարկեանն է:

Վատահ եմ որ Քասիմի Բինկեան-
ցի քահանան ալ շատ գոն մնացած
ըլլալու չէ այս գաղափարէն:

Եթէ կին օրերը ըլլային, ապահո-
վարար Բինկեանցի քահանան 14 սիւ-
նակնոց յօդուած մը կը հրատարակէր:

Քասիմին կը յանձնարեմ որ ե-
թէ կը փափաքի իր Փամանակը քը-
շել, թո՛ղ Բինկեանցի քահանայէն
յօդուած մը առնէ՝ աշխարհական
պատրիարքի գաղափարէն դէմ:

Ամէն պարագայի մէջ, Արիստա-
կէս քն. Հիսարլեան վրիքած է շա-
րաթ որ Մանկումէում:

Եւ գիտէք ինչո՞ւ փրփրած է Ա-
րիստակէս Քն. Հիսարլեան:

Որովհետեւ Ազգ. Ներկայ երես-
փոխան և Օսմ. Խորհրդարանի ա-
պագայ անդամ Պ. Շահրիկեան Տեղ.
Սրբազնի Տէրունական արօնիքի
միջոցին ոտքի չէ եղեր:

Եւ յետոյ որովհետեւ —ո սրբա-
պղծութիւն սրբապղծութեանց —
Տիար Շահրիկեան վեղարաւոր պատ-
րիարքի քուէ չէ տուեր:

Տիար Շահրիկեան բանդալոնով
Պատրիարք կ'ուզէ-կոր:

Ի՞նչ կրնանք առարկել:

Ամէն մարդ իր ճաշակը ունի.

Օրինակի համար, ես իշկեմպին
չեմ ուտեր:

Տիար Շահրիկեան ալ եկեղեցա-
կան պատրիարք չուտեր կոր:

Կրնա՞ք սորիպել որ ես անպատ-
ճառ իշկեմպի չօրպասին սիրեմ, և
Տիար Շահրիկեան անպատճառ վե-
ղարաւոր պատրիարքէ հազ ընէ:

Մարդը եկեղեցական ըսուածը
չի սիրեր կոր սկզբունքով:

—Մի՞ սիրէք, ըստ չունի ձեզի:
Բայց, կը փափաքի որ Պատրիարքը
ինձի ձեզի պիս մարդ մը ըլլայ:

Պատրիարքութիւնը եկեղեցական
պաշտօն չէ, փառք Աստուծոյ:

Արդ, ինչո՞ւ Տիար Շահրիկեան
Կ. Պոլսոյ Պատրիարք չանուանուի:

Ինչո՞ւ Գրիգոր Զօհրաւ Պատ-
րիարք չըլլայ. մենք կաթողիկոս
իսկ պիտի առաջարկէինք ընել մն-
անուն փաստաբանը, բայց որովհե-
տեւ կաթողիկոս չի կրնար ըլլալ,

գոնէ մարդը Կ. Պոլսոյ Պատրիարք
անուանուի:

Ինչո՞ւ համար նոյնպէս Ակնունին
կամ Վահագնը ըլլան Պատրիարք:

Ռուրէն Զարդարեան քանի որ
չյաջողեցաւ Խարբերդի երեսփոխան
անուանուիլ, թող գոնէ Պոլսոյ պատ-
րիարք չըլլայ և միիթարուի:

Եթէ Պոլսոյ Հայոց պատրիարքը
աշխարհական մը ըլլայ, կ'երեւա-
կայէք այն ատեն բոլոր այն առա-
ւելութիւնները զոր պիտի ունենանք:

Եյն ատեն Հայոց Պոլսոյ պատ-
րիարքը պիտի կրնար Փրաքով և ըս-
ումքինկով պտըտիլ:

Պիտի կրնայ տարին քանի մը ան-
գամներ պարանանդէս սարքել:

Եթէ աղջին գործերը չկարենայ
աղէկ վարել, հարկաւ պիտի կրնայ
տանսերը յաջողապէս վարել:

Աշխարհական պատրիարքը մը պի-
տի կրնայ անշուշտ ամուսնակո՞յս:

Եթէ պիտի չկարենա չկարենա
աղէկ վարել աղջին այն ատեն
պատրիարք:

Տիար Շահրիկեանը՝ անտարակո՞յս:

Ենք մեր քուէն հիմակուց կու-
տանք:

Վատահ եմ որ վաղը միւս օր իզ-
միրեան Ծնդհանուր Հայոց կաթողի-
կոս պիտի անուանուի:

Եյն ատեն զարձեալ պրուսակե-
րը առանց պատրիարքի պիտի մնան:

Ո՞վ պէտք է ընտրել այն ատեն
պատրիարք:

Տիար Շահրիկեանը՝ անտարակո՞յս:

Ենք մեր քուէն հիմակուց կու-

տանք:

Երբ կոռուլ հարկ ըլլայ, իր եկե-

«ԿԱՎԱԾ»—«ԾԱՂԻԿ» ԵՂԲԱՑՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

— ՆՈՐ ԿԱՆԱՆԱԳԻՐ:

Ամէն պատել կուտայմեց քէ՝ Կավուօս և Մաղիկ իմիասին չա-
սուին, կը նորի:

Մէմ Կավուօս ար Մաղիկին ալ չեմ կենար զատուի, կ'ըսեն, բայց
գիներին միշ ամանցուցէ, ուսկէ զի երկուի մէկանց բաժանութեալիք:

Մեր բայց ամանցուց ատեն կ'ըսեց ինդիրը նկատողութիւն ունենալ վեցնական սակազիք:

★ Կավուօս և Մաղիկ միասին, Պատուա համար 80, վեցամա-
սեայ՝ 45 դրւու: Կավուօս կամ Մաղիկ առանձին՝ տարեկան 45 դրւու:

Կավուօս և Մաղիկ միասին, Պատուա 100, վե-
ցամասեայ՝ 60 դրւու: Կավուօս կամ Մաղիկ առանձին՝ տարեկան 60, վե-
ցամասեայ՝ 35 դրւու:

Կավուօս և Մաղիկ միասին, Արտասահմանի համար տարեկան 25 ժր.,
վեցամասեայ՝ 13 ժր.: Կավուօս կամ Մաղիկ առանձին՝ տարեկան 15, վե-
ցամասեայ՝ 8 ժրանի:

★ Զի դեր կուտայմ կոր եւ զաւեսաքեր մանաւանդ:

Բայց ամէն մարդ գիտէ արդէն ինդիրը, —
ո՞ն, բա՛ւ լիցի, — այլ Հայ զազին համար:

թիւ 40

10 ՓԱՄ

Հ Բ Ա Յ Ա Խ Ս

—

Հնֆլիւէնձա, տանկա, քոլէրա,

հարբուլ, փորի ցաւ:

Բոլոր ասոնք գիտէինք:

Բայց հիմա նո՞ր նո՞ր ուրիշ հիմա-
ւանդութիւն մը ելած է Պոլսոյ մէջ,
Էնֆլիւէնձայէն աւելի պղշկող և քո-
ւըրայէն պէտի սաստիկ:

Գուշակեցի՛ք արդէն:

Հրացանախտի կ'ակնարկեմ կոր:

Այսօր գրանը չորս մէջնիտ ունե-
ցողը անմիջապէս զինավաճառի մը
խանութը կը վազէ՝ ատրճանակ մը
գնելու համար:

Նոյն իսկ տեսայ մարդիկի, որոնք
իրենց ժամացոյցը և մատնին ծա-
խեցին՝ բիլուլէր մը գնելու համար:

Եւ ասոր մէջ զինավաճառներու
գրանը լեցնելէ զատ ուրիշ հավա-
մը տեսած չունիմ:

Զինավաճառները բոնապետու-
թեան ժամանակ դրամ չէին շահեր:

Եւ ինչպէս կ'ուզէիք որ շահէին,
երբ իրենց դրան առաջքը ուստիկան-
ներ և լրտեսներ կը սպասէին:

Եւ, զարմանալի՛ն, սոլոր այս
ոստիկանները և լրտեսները՝ զինա-
վաճառներու դրան առջեւ պարապ
պարապ նատենուն համար փարա-
կ'առնէին ամէն ամիս:

Մենք գիտէինք անոնց հոն սպա-
սելը և մարդ խնդու ըլլալու էր մը-
սնելու համար զինավաճառի մը խա-
նութիւն ներս:

Եւ անոնք կը սպասէին, կը սպա-
սէին և միշտ . . .

Զինավաճառներն ալ ճանճ կ'որ-
սային:

— Տիկինը ի՞նչպէս է:
— Շատ աղէ՛կ, քու ծըմբդ:
— Պաճախտ կը խածնէ:
— Աս ի՞նչ օդ:
— Շա'տ գէշ:
— Այս գիշեր եկուր պրիչ մը
դարձնենք:
— Զէ, այս գիշեր ես մատամ
ժագին խօսք տուած եմ:
Այսպէս էր հին օրերում:
իսկ հիմա...
— Բարե՛.
— Պրաւունինկը նայիմ:
— Իմ Պրաւունինկ չէ, այլ Պոլ-
տոկ:
— Մէսէրինկ մը առի որ...
— Բարեկամ Դարատաղ մը գնեց:
— Մաւզէրդ ի՞նչպէս է:
Անա՛ այս օրուան խօսակցու-
թիները:
Ամէն մարդ ատրճանակի խենդ է
դարձեր:
Եւ մտածել որ չը՛թ մը ըլլալուն
պէս՝ անցեալ օր փախող փախողի
եղաւ:
Հապա ի՞նչո՞ւ գնած էին այդ
Պրաւունինկները, Մաւզէրները, Դա-
րատաղները, Դարապինաները, Պոլ-
տովները...
ԱԹՈՍ, ԲՈՐՅՈՍ, ԱՐԱՄԻՍ

ՎԵԼԱՄԵՏԵԱՆ ՍՐԲԱՁԱՆԻ

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Առաջին տպագրութիւն.

Պիտի երթամ բայց չեն ձգեր
Կոր.
Պիտի երթայի բայց չձգեցին.
Կ'երթամ բայց ձգող չկայ.
Կ'երթայի, բայց արգիլեցին.
Երթալ կ'ուղեմ. բայց, աւա՛ղ...
1908, 11 Յուլիսի օրը Վեհապետ-
եան Սրբազնի այս քերականու-
թինը սպատեցաւ:
Այն ատեն Վեհապետեան Սրբա-
զան նոր քերականութիւն մը հա-
նեց, ուր կը կորդանք.
Թէև կը ձգեն կոր հիմա, բայց
նայինք ե՞ր պիտի երթամ.—
Չերթամ նէ ինտոր կ'ըլլայ:
Պոլիսը ինչպէս ձգեմ և երթամ:
Բոլորովին հոս նստիմ նէ ինտոր
Կ'ըլլայ:
Կ'երթամ կոր...
Պիտի երթամ...
Ենք չերթամ:
ՄԱՍԱԹԻՍ. ԳԱՐԱԳԱԾ

ԱՆԿՈՒՏԻՒ ՄԸ ՊՏՈՅՏԸ

[ԽԱԿԱՆԱԲԱՐ ՀԵՏԻՇԱ]

ՊԱԼՍՈՅ ԹԱՎԱՐՈՒՄ ՄԷԶ

— ՅՅ —

ԷՅՈՒԹ ԱՌԱՋԻՆ

XVII

Մայրաքաղաքիս մէջ երկու սուր-
բեր կան որոնք մէկ մէկ էյուպ ու-
նին. Ս. Աստուածածին և Ս. Եղիա,
թեւ Պոլսոյ քաղաքակետութիւնը
մէկ էյուպ միայն կը ճանչնայ:
Նախ խօսինք Եղիայի էյուպին
վրաց:
Եղիայի էյուպի բնակիները ճիշտ
կ'ապրին այն վիճակին մէջ, երբ Աստ-
ուածած բարեհաճեցաւ ստեղծել Ադամի
ու Եւան:

Ամէնքն ալ միամիտ են տասը ա-
ղաւնի չափ և անկեղծ բոլոր...
Վերպարակազմեաներուն պէս:

Հարիւր քան տուն կայ էյուպի
մէջ և ամէն մէկ տունի մէջ քան
հոգի:

Էյուպի մէջ վարժարան ալ կայ
թէ՛ մանչերու և թէ աղջիկներու:
թէ յայտնի չէ թէ այդ երկու վար-
ժարաններուն մէջ ի՞նչ կը սովորին
թաղին աշակերտները. որովհետև ա-
մէն բանէ առաջ ինդիր է գիտնալ
թէ այդ աշակերտներուն սովորեցնող
վարժապետը որքան կարողութիւն
ունի:

Թաղեցին երբէ՛ք հոգը չէ թէ
իր զաւակներուն դաստիարակութիւ-
նը ի՞նչ ճամրու մէջ է. ամէն բան
իր բարի սովորութեան համեմատ
Աստուծոյ վրայ ձգած է: Աստուած
երբ այդ զաւակները մեզի տուաւ—
կը տրամարանէն էյուպցիները— ըլ-
նականաբար անոր ամէն տեսակ հո-
գերն ալ պիտի ստանձնէ:

Ամէն բան կայ հոս, նոյն իսկ
պատուական հողէ ամաններ... ա-
ռօրեայ գործածութեան համար,
բայց երբէ՛ք ընկերականութիւն
չկայ: Ո՛չ ալ երիտասարդութիւն
կայ: Քրէական յանցանք է երբ
էյուպի մէջ երկու երիտասարդ՝ թա-
ղին գործերուն վրայ կը խորհին և
քրէական յանցանքէն ա՛լ աւելի մեծ
ու աններին յանցանք մըն է, երբ
թաղեցի մը իր դրացին տունը կ'եր-
թայ, ժամանակ անցնելու:

Այս թաղին մէջ, ինչպէս ամէնն
բան, արհեստն ալ իր... օրօրցին
մէջ է և օրօրցին համար միայն
կ'աշխատին: Ամբողջ Պոլսոցի երա-
խանները և բոլոր բարձր ու ցած
դասու տիկինները երախտապարտ
են էյուպցին ու իր շնած հողէ
կերպ մը անօթներուն: Այս անօթ-
ներուն բուն հայերէն բառը գեռ շնո-
ւած չըլլալով, կը պարտաւորուինք
միայն ձեն ու տեսակը բացատրել,
գաղափար մը տալու համար: Այս ա-
նօթին ճշտ նմանը, կարգ մը ներացի
կիներ յարդէ շնինել կուտան, վրան
գեղեցիկ կերպասի կտոր մը կ'անցը-
նեն և մէկ քանի ծաղիկներով ու
օրէտիայով զարդարելէ ետքը գը-
լուխնին կ'անցնեն: Իսկ կարգ մը
կիներ ալ որոնք մայր են և կամ մայր
ըլլալու վիճակին մէջ կը գտնուին,
անոնք ալ հողէ շնինել կուտան...
էյուպցիներուն:

Էյուպի կիները աշխատաէր և
ժիր են բառին ընդարձակ և լայն
առումովը: Մինչև իրիկուն թէ
կ'աշխատին և թէ կը բանբան.
բայց, որովհետև այնքան ընդար-
ձակ չէ սահմանը էյուպի... բան-
բասանքին՝ հետեւար էյուպցի կի-
ները կը ըսնիբանին... շալվարի և
ենթարիի շուրջ միայն: Կիները ու-
նին նաև լայնածաւալ սիրա մը և
այս է պատճառը որ էյուպի մէջ
կիները մինչեւ որ մէկ գար չափին
չին մեռնիր: Բացառութիւն կը կաղ-
մեն անոնք որ վարժուն տարեկան
կը մեռնիր և իրենց... ծաղիկ հա-
սակին մէջ մեռած կը համարուին:

Էյուպի մէջ երբ կնոջ մը հետ խօս-
ի... կնոջ ֆիքը կուր կը խմեն
ընդհանրապէս. արբեցութիւն ըս-
ուած բանը մէկ տարին միայն մէկ

սիս... կնոջ ֆիքը կուր պայ և երբէք
չբարկանար, եթէ նոյն իսկ սանկ
քիչ մը վրան բաց խօսք մը ընես...
շիք տեսակէն: Ասոր ճիշտ հակառակէն
է էյուպի մէջ, ուր կնոջ մը հետ ա-
մանանմել բանի մը վրայ խօսելու
համար, նախ կեանքդ ապահովա-
գրելու ես և յետոյ զրան հագնելու
թէ յայտնի չէ թէ այդ երկու վար-
ժարաններուն մէջ ի՞նչ կը քեզի
հետ խօսած ատեն, ձեռքը միայն
շիք ու նուրբ հովանար մը ունի, իսկ
էյուպի հասակէկ հովանար մը մեռնի
որ մերի երազ չի մեար տեսնելիք:

Էյուպի օդը թմբեցուցիչ բան մը
ունի իր մէջ. ասոր համար է որ շատ
անգամ կը տեսնես թաղեցիները որոնք
ճամբան թէ կը քնանան և թէ կ'ե-
րազգին...

ԷՅՈՒԹ ԵՐԱԿՐՈՒԴ

Ճիշտ վերի էյուպին կը նմանի,
շատ պղտիկ տարրերութիւններով:
Միայն թէ վերի էյուպը կը կառու-
վարուի Ս. Եղիայի կողմէ, իսկ վարի
էյուպը Տիրամօր կողմէ:

ՊՈԼԻՍԱՇՐՋԻԿԻ
ՎԻՇՈՆԹ ԼՌՈՒԹԻՒՆՈՎՄԱՐԻ
ՅԱՀՈՐԴ ԱՆՎԱԴ ՈՐՈՇՈՎԱԾ չէ:

ՈՒՐԲԱԹԻ ԴԻՄԲԻ ԹԱԹԱՎԱՐՈՒՄ

— ԱՅՍ

ԱՏՐԱՎԱՆԵՐԸ ԿԵ ՆԵՑՈՒՄ

60,000 ՓԱՄՓՈՒՆՑ

ՄԵՐ ԱԿԱՆՁՆԵՐՈՒՆ ԽԵԲԸ ԿԱՆԵՒՄՈՒԻ

Աւրբաթ իրիկուն ճաշի նստած էի:
Երբ յանկարծ նստած տեղէս վեր
ցատկեցի:

Պա՛մ, պա՛մ, պո՛ւմ, պո՛ւմ...
Ծօ՛, ի՞նչ կը լինիք:

Ատրճանակ ատրճանակի վրայ:

Առաջին մտածումը որ միտքս
այցելեց, եղաւ:

— Ա՛յ, Պալիսը կոխեցին:

Բ. մտածում եղաւ:

— Զարդը սկսաւ:

Գ. մտածում:

— Ռէագսինէրները գործի սկսան:

Դ. մտածում:

— Երեսէ ճա՛շ կերտե ըլլայի. ա-

նօթի փորանց պիտի մեռնիմ հիմա:

Զ. մտածում:

— Խոսուովանելու և հաղորդուե-

լու ալ ժամանակ չկայ:

է. մտածում:

— Ատրճանակ մը ըլլար տէ գոնէ

չջարդուած... ինքպինքս մեռցնէր:

Մինչ այս Ս., Բ., Գ., Դ., Ե.,

Զ. և է. մտածումները ետեւէ ետեւ

միտքս կ'այցելէին, դրացիները ափ

կ'անէնէին մեր դրան զանգակը:

— Մի՛ բանաք պէ, կը պուայի,

րէագսինէրները չեմ ես, Յակորիկ

աղան եմ:

— Բա՛ մարիկ, բա՛ց սա դուռդ,

զաւակը զաղէթաճի է, հարկաւ ան

բան մը զիտէ:

— Ես բան մը չեմ զիտէր, զա-

զէթաճի ալ չեմ, պուացի և գտցի

պահութեալուրու... հարիւր թիւն մէջ,

իր թէ հոն չպիտի գային զիս ջար-

դելու:

կ'ուզէք ը

Ես վախկու յեղափոխական մըն
եմ:

Գոնէ ես արիւթիւնը ունիմ վախ-
կոտութիւնս խոստովաներու:

Պատի ըսէք թէ քանի որ վախ-
կու եմ, ինչո՞ւ յեղափոխական եմ
եղած:

Ի՞նչ ընեմ, յեղափոխականները
կը սիրեմ, բայց վախկոտութիւնն ալ
վրայէս չերթար կը:

Եթէ գիտէք դեղ մը, որ վախկո-
տութիւններ կը բուժէ, տուէք ինձի,
քոլոր ատրճանակներս ձեզի տամ:

Մինչ այս, մինչ այն, կը դողացի
... հարիւր թիւնն մէջ, ինքնիրենս
մեղացի գալով, գոնէ վերջին պա-
հան իր ճապա՛ դժոխք ալ չերթա-
լու համար:

Սա ալ աւելցնեմ թէ կեանքիս
մէջ Աստուծոյ չեմ հաւատացած շատ՝
Տիար Շահրիկեանի նման. բայց երբ
կարգը եկաւ անդիի աշխարհ չուե-
լու, սկսայ... կաթողիկ մարապետի մը
նման աղօթել:

Ինձի պէս ըրած են Հիւկո և բո-
լոր անհաւասները, գոնէ անհաճոյ
հաւանականութիւնն մը առաջքը առ-
նելու համար:

Եւ ատրճանակները կը շարունա-
կէին պայմթիլ...

Պա՛մ, պո՛ւմ, պա՛մ, պո՛ւմ...

— Լմացա՞նք, լմացա՞նք, կ'ըսէի
կոր ինքնիրենս, նազիֆ Սիւրուրի
վրաս պիտի յարձակի և խերս պիտի
անիծէ:

Եւ կեանքս ու հոգիս կը յանձ-
նէի Աստուծոյ ձեռքը...

— Տէ՛ր, կ'աղաչէի, գոնէ հոգիս
դժոխք մի՞ զրկեր. այս աշխարհի մէջ
ո՞չ մէկը տէռուի ենթարկեցի. շա՛տ
շատ կիները սիրեցի, և ատ ալ ան-
պատիւ կիները սիրեցի. ասոր անոր
փարան չտուի, ասկէ զատ յանցանք
մը չունիմ: Մեզայ, մեղայ, պարտ-
քիրս անդիի աշխարհէն կը զրկեմ,
իսկ գլուխ հանած կիներուս բոլորին
հետ ալ կ'ամուսնանամ:

Պա՛մ պա՛մ պա՛մ ու պո՛ւմ
պո՛ւմ պո՛ւմ...

Զարդը կը շարունակէր:

Սոյն միջոցին, աղաղակ մը լսե-
ցի դողահար.՝

— Ա ա ա ա ա ...

— Նաղարայով պիտի ջարդեն այս
անդամ, կ'ըսէի:

Նաղարամին աւելցուց.

— Եանկըն վա՛ր Բանկալթիտէ...
Հէ՞՛՛.

Կամաց մը թաքստոցիս դուռը
բացի:

— Ի՞նչ կայ, հարցուցի միշտ դո-
ղանար:

— Կրակ կայ, ատրճանակները
ասոր համար կը նետեն եղեր...

Շունչ մը առի...

Այս անդամ ալ մեռած չէ:

Եւ քաջօրէն դուրս ելայ պահա-
րանէս:

— Ի՞նչ կ'ըլլաք կոր, ճանը՛մ,
ի՞նչ կը վախնաք կոր... վախնալիք
ի՞նչ կայ... կրակի համար ատրճա-
նակ կը պարպեն եղեր... ասիկա
չտեսնուած բան չէ... ամէն անդ
ասա՞նկ կ'ըլլայ... երբ գիշերը հըր-
դեն պատահան պորտիւն է որ ա-
տրճանակ պարպեն...

Եւ զրանո առջեւ ելլելով՝ սկսայ
խաղաղասիրական քարոզ մը խօսիլ
հոն գտնուողներուն:

— Հայրենակիցներ, մէ՛ վախ-
նաք, վախնալու ոչի՞նչ կայ... Քաջ
բոնցէք ձեր պիտառ. մենք յեղափո-
խականներս չենք վախնար...

ՎԱԽԿՈՑ ՅԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ ՄԸ

ԱՊՏԱԿՆԵՐ

Զա՛րկ, բայց մտիկ ըրէ:

Ուուս կառավարութիւնը վերջա-
պէս ամէն միջոց ի գործ կը դնէ որ-
պէսզի սա մեր թրքահայ վիճակնե-
րէն ընտրութիւն կաթողիկացածին
ընտրութիւնը ջուրը ձգէ: Բայց այդ
մեքնայութիւնները կ'երեւ դառնա-
լով դառնալով օր մը իր գլխուն
պիտի պայտիթին և միայն այն ատենն
է որ խելքը գլուխը պիտի գայ: Այլս
կը բաւէ որքան ատեն որ
ուուս կարգ մը հայտեաց քաջաքա-
զէնտիքին ամէն կերպով Հայը
ոտնակոյն ընել. վերջ մը տալու է
այս ամէնուն և Օրմանեանին հավկան
ալ... փորը ձգելու է:

★

Մինչեւ հիմայ երլազզի զինուոր-
ները հանգիստ հանգիստ կը նստէ-
նին, կ'ուտէին, կը խմէին և կը քը-
նանային: Երբէք հոգերնին չէր թէ
հայրենիքը ո՞վ պիտի պաշտպանէ.
իրենք կարծես թէ զինուոր եղած
էին միայն երլազզը պաշտպանելու
համար: Հիմայ սակայն, այդ բարի և
հանգստասէր օրերը անցան, որովհե-
տեւ անդիք ալ միւս զինուորներուն
պէս պիտի երթան ուր որ հրամայուի
իրենց: Երթան բարով:

★

Անդիւա խոստացած է Թուրքիոյ
պատերազմի ժամանակ Անգլիացի
սպաններ զրկել Բաւական զարմանալի
չէ՞ք գտներ և կամ աւելի լաւագոյն
բան մը ըրած չէ՞ր ըլլար Անգլիա ե-
թէ դեռ պատերազմ չծագած զըր-
կեր իր սպանները և մարդէր զինուոր-
ները:

★

Բերայի Շիտակ ճամբան, որ Պոլ-
սոյ բոլոր փողոցներուն թագուհին է
իրը թէ, այս օրերս աղտեղութեան և
ցեխի մէջ կը լողայ: Զենք գիտեր
թէ նրգ թաղապետութիւնը կը քնա-
նայ: Եթէ կը քնանայ, պէտք է այլ
ևս արթնայ: Ի՞նչո՞ւ տուգանքի չնոր-
նան մը ըրած չէ՞ր ըլլար Անգլիա ե-
թէ դեռ պատերազմ ո՞չ թէ չնորն
կամ նուէր էր, ոց ոզգին իրա-
ւունքն էր:

★

Սուլթանիէ վարժարանը հին օրե-
րու մէջ ձրիւկերներու, պրոտաբյու-
ներու և կարդ մը խափէններու տղոց
քրօսավայրը եղած էր, ուր կ'եր-
թային ողաք պառկելու, ուտեղու և
խաղալու համար: Անկէ վերջը Սուլ-
թանիէ վարժարանը իր անունը պի-
տի արդիոք Սուլթանին եղեր:

★

Մանկում չենք գիտեր թէ
ի՞նչ բանէ զըրուած, շարախ օրուան
թիւնը մէջ գոհութեամբ ծանուցած
է թէ իտալական կառավարութիւնը
խաղական թագի ասպետութիւնը
տուեր է այսինչ այսինչեանի: Սա
լուրը տեսէք Շաղիկ ալ կը հաղոր-
դէ, բայց երբէք ու և է գոհուանա-
կութիւն մը զգացած չունի:

★

Փողոցին մէջ վազող երկու մար-
դիկ կրնան տառը հազար հոգի ալ
վազցնել իրենց հետ:

Եւ երբ տասը հազար հոգի մէ-
կանց կը վազեն, ասիկա կը նշանա-
կէ թէ ամէն ինչ աղէկ... կ'երթայ:

★

— Պողազներդ ինծի կուտաս:

— Եթէ պօղազներս քեզի տամ,
հապա ես բնչպէս ապրիմ:

★

— Երբ Օսմ. խորհրդարանի ան-
դամ ըլլաս, ի՞նչ պիտի ընես:

— Կավոց—Շաղիկ թերթերուն

պետական սներ մը պիտի

կապեմ:

★

Տիգրան Զաւէն Կավկասէն մեզի
ի՞նչ բերաւ:

— Պարապ խոսքեր:

— Կովկասցները ինչո՞ւ մեզի
«հունու» կ'ըսէն:

— Որովհետեւ Տիգրան Զաւէն
Կովկասի մէջ թերթ հանած է և
Տիգրան Զաւէն... Պոլսեցի է բնիկ,
աւազ:

★

— Դողրան բառը ինչո՞ւ գող
մասնիկով կը սկսի:

— Ես ի՞նչ գիտանամ, անպիտան,
չի՞ս տեսներ, իրենց անունը իսկ գը-
գողնան կոր իրարմէ:

★

— Աղամեանը զո՞վ յաջորդ ձգեց
իրեն:

— Վահրամ Փափազեանը:

— Հապա Վահրամ Փափազեանը
իրեն զո՞վ յաջորդ նշանակեց:

— «Դո՞ւ ետկօ՛» ...:

★

Սուլթանը պետական գանձուն
դարձուցած էր 400,000 սկի արժէք
ունեցող կալութեաները. Ելևմտական
նախարարութիւնը իշկիւզարութիւն
մը ըրած ըլլալու հայտը յայտարա-
րած էր թէ, Սուլթանը չնորն մըն է
որ կ'ընէ, մինչդեռ եղածը սա է որ
Սուլթանին տուածը՝ ո՞չ թէ չնորն
կամ նուէր էր, ոց ոզգին իրա-
ւունքն էր:

★

Խազիւզի տասնի չափ Հայ
պատանիներ թնդանօթաձիկ զին-
ուոր պիտի ըլլան և ամէնէն առաջ
կարծեմ պիտի ոմբակոծեն... Խաւ-
զիւզի գեղանի հրէս ամէնէն առաջ
կարծեմ պիտի ոմբակոծեն... Խաւ-
զիւզի գեղանի հրէս ամէնէն առաջ
կարծեմ պիտի ոմ

